

Un manifest desemmascarador

written by Pere Grau i Rovira | 15 d'agost de 2018

A tots els demòcrates d'Europa que creuen honradament (o càndidament) en una veritable democràcia a Espanya, hauria de servir-los de lliçó un manifest recentment aparegut a Espanya. Perquè una cosa que ni de lluny s'hi assemblés, a Alemanya fora inconcebible.

Què ha passat? 181 militars retirats, d'alta graduació (coronels, tinent-coronels, almiralls, capitans de fragata, etc.) han firmat un manifest amb el nom: *"Declaración de respeto y desagravio al general Don Francisco Franco Bahamonde, soldado de España"*.

<https://ame.1.org.es/6750-2>

<https://www.larazon.es/espana/manifiesto-de-177-militares-retirados-por-el-soldado-de-espana-AD19296134>

<https://www.europapress.es/nacional/noticia-casi-200-militares-retirados-firman-declaracion-defensa-franco-20180801151843.html>

Els firmants opinen que hi ha "una campanya infame" contra ell i que la seva figura ha estat "vilipendiada fins a extrems inconcebibles". També diuen que "ha rebut atacs permanents des de la seva mort esborrant sense pressa però sense pausa tot vestigi del seu treball per Espanya en els moments històrics que li va tocar viure". I que "l'esquerra política i els seus mitjans afins han engegat una campanya sense mesura i difícilment comprensible". I tot això "per amagar la realitat de l'actual enfonsament territorial de la nació". Es neguen a acceptar que –com té previst fer el nou govern espanyol– les despulles de Franco siguin tretes del Valle de los Caídos i volen que es conservi com a monument de la reconciliació nacional.

Per més d'un motiu, això que diuen és molt gros. Un dictador que (fins i tot deixant de banda els centenars de milers de víctimes de la guerra civil) durant anys va prendre venjança sagnant de milers i milers de "rojos, separatistas y masones" (les tres obsessions de Franco, amb les quals a la pràctica designava tots els que s'havien posat en contra d'ell); que va fer construir la monstruosa instal·lació del Valle de los Caídos, com a mausoleu propi, amb treballadors forçats reclutats entre els presoners republicans, molts dels quals hi van morir pel tracte inhumà que hi van rebre; que no pensava pas a construir un "monument de reconciliació" sinó un monument per la victòria de la seva sublevació feixista, i per a la seva pròpia glorificació. I un genocida inhumà així, que es deixava aplaudir com a "salvador de la pàtria", ara és encara defensat i glorificat per militars, la carrera dels quals va transcórrer sota el seu govern.

Certament, són oficials retirats i vells, però seria fals de suposar que entre els militars actuals no n'hi hagi molts que encara tenen nostàlgia de Franco. Naturalment també n'hi ha altres. El *putsch* de la Guàrdia Civil, el febrer de 1981, hauria tingut èxit si no hi hagués hagut un parell de generals valents que van procedir decididament contra els sublevats. Però les idees de Franco segueixen rondant per la política i la justícia a Espanya. Bandes de matons (emboçats o no) campen com volen a Catalunya impunement contra persones i contra signes independentistes i intenten de provocar una reacció violenta dels catalans, que llavors justificaria la intervenció de l'exèrcit per poder "desarrelar definitivament el fantasma de l'independentisme". Però els catalans no pensen pas de caure en aquest parany. Els excessos d'aquestes bandes són documentats i denunciats. Però les denúncies són ignorades per la justícia espanyola (justícia?...). I el president del partit d'extrema dreta Ciudadanos, Rivera, encara té la barra d'atribuir aquests actes de violència –ignorant-ne totes les proves en contra– als independentistes.

Hom hauria d'imaginar-se què passaria a Alemanya si oficials retirats de l'exèrcit federal publicuessin quelcom de semblant. Per exemple, que des del final de la segona guerra mundial "hi havia una campanya infame de les esquerres i els seus mitjans, per difamar Hitler i que intentava ignorar i menysprear els serveis del *Führer* per la pàtria alemanya". Les justificades protestes serien immenses i la reacció de la justícia alemanya seria ràpida com el llampec.

A Espanya aquests retrògrads poden glorificar el dictador feixista sense cap risc, i a les manifestacions o reunions de l'extrema dreta alçar el braç amb la salutació feixista, i bramar les corresponents consignes, segurs de fruir de la complicitat de la política i de la justícia.

Aquest és l'esperit que en els cercles decisoris fa que ciutadans pacífics siguin acusats de rebel·lió; que la Constitució espanyola sigui interpretada intencionadament de manera falsa i que s'hagi produït una inimaginable pèrdua de credibilitat de la justícia espanyola, contradita per jutges de diversos països europeus.

D'aquest manifest desemmascarador, Europa n'hauria de prendre nota veritablement, per acabar d'una vegada amb la llegenda de la "impecable democràcia espanyola". Perquè l'increïble esperit d'aquell dictador segueix present a les elits dirigents d'Espanya i ha portat a l'atzucac polític actual a Catalunya. Com ha titulat el prestigiós periodista Xevi Xirgo a l'article sobre aquest tema al diari *El Punt-Avui*: MIRA-H0, EUROPA!